

Οι οξυδερκείς παρατηρήσεις του καθ. C.J. Humphreys για την ημερομηνία της Σταύρωσης (Πέτρος Παναγιωτόπουλος, Αρχισυντάκτης Θρησκείας)

[/ Πεμπτουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/23r50Dx>]

Παράλληλα, επειδή σε κάθε περίπτωση η έναρξη της ημέρας γίνεται με διαφορετικό τρόπο (από ανατολή του ήλιου σε ανατολή για το πρώτο και από δύση σε δύση για το δεύτερο), προκύπτει αντίστοιχα και διαφορετικός προσδιορισμός της ημέρας του Πάσχα. Με άλλα λόγια, η 14^η ημέρα του μήνα Νισάν δεν ταυτιζόταν για τα δύο ημερολόγια.

Πριν αναφερθούμε στον τρόπο με τον οποίο υποστηρίζει τα συμπεράσματά του ο συγγραφέας, αξίζει οπωσδήποτε να αφιερώσουμε δυο λόγια για τον ίδιο. Πρόκειται, λοιπόν, για καθηγητή Πολυτεχνείου και διευθυντή Έρευνας του Κέμπριτζ (!), στο Τμήμα Επιστήμης Υλικών και Μεταλλουργίας, και Καθηγητή Πειραματικής Φυσικής στο Βασιλικό Ινστιτούτο του Λονδίνου. Πριν βιαστούμε να αφήσουμε την καχυποψία μας να εκδιπλωθεί, ότι πρόκειται για κάποιον μη ειδικό, καλό θα είναι να γνωρίζουμε ότι ομιλούμε για κάποιον που προσδίδει στον όρο «ερασιτέχνης» την ακριβή ετυμολογική διάσταση του όρου: αυτόν που εράται την τέχνη του, που είναι παθιασμένα αφοσιωμένος σ' αυτήν, ανεξάρτητα αν βιοπορίζεται από αυτήν ή όχι. Ο καθηγητής Humphreys, λοιπόν, ασχολείται με το συγκεκριμένο ζήτημα για πάνω από τρεις δεκαετίες (από το 1981, συγκεκριμένα) και ήδη έχει στο ενεργητικό του μία μελέτη για την ημερομηνία γέννησης του Ιησού (την οποία υπολογίζει κατά την 5^η Απριλίου του 5 π.Χ.), καθώς και ένα έργο για τα θαύματα που αναφέρει η Βίβλος ότι συνέβησαν κατά την έξοδο των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο. Για όλα αυτά, οι θέσεις του είναι ευρέως γνωστές στους κύκλους των ειδικών βιβλικών ερμηνευτών.

Με βάση το συγκεκριμένο υπόβαθρο, δεν εκπλήσσει ασφαλώς ότι οι υπολογισμοί του βασίζονται κατά κύριο λόγο σε αστρονομικές μεθόδους. Με τη συνδρομή του συναδέλφου του αστροφυσικού της Οξφόρδης Graeme Waddington, προέβη σε πλήθος υπολογισμών για να οδηγηθεί στα συμπεράσματά του. Μάλιστα, το 1983 από κοινού με τον G. Waddington δημοσίευσαν τη μέθοδό τους στο έγκριτο περιοδικό για τις Θετικές Επιστήμες *Nature*, η οποία έτυχε πλήθους (1282

αναφέρει ο ίδιος) επαληθεύσεων. Οι μέθοδοί τους αξιοποιούν τις νεότερες επιστημονικές κατακτήσεις, με ελάχιστα περιθώρια αποκλίσεων, και είναι συνεπώς σε θέση να διορθώσουν παλαιότερα αντίστοιχα εγχειρήματα, όπως του διαπρεπούς φυσικού I. Newton (1642-1727), τα οποία είχαν περιορισμένη επιτυχία.

Οι έρευνες που πραγματοποιήθηκαν από τον ίδιο τον Humphreys ή από κοινού με τον Waddington, ήταν κάθε άλλο παρά γενικόλογες και αόριστες, με σαφή στοχοθεσία και προσαρμογή των υπολογισμών τους στα δεδομένα της Ιερουσαλήμ και με κατά το δυνατόν αναγωγές στην εποχή των Ευαγγελίων, ανασυνθέτοντας τα γεγονότα βάσει των αστρονομικών και άλλων (μετεωρολογικών ή γεωφυσικών) δεδομένων. Η δε ανάπτυξη των συμπερασμάτων καθίσταται προσιτή προς το ευρύ κοινό με χρήση διαγραμμάτων και εικόνων (λ.χ. για τις θέσεις του ήλιου και της σελήνης), ώστε να γίνουν ευρύτερα κατανοητά τα επιχειρήματά του. Η στέρεα επιστημονική μεθοδολογία του εκτείνεται όμως και σε άλλες κατευθύνσεις, όπως τη χρήση στατιστικής ανάλυσης.

Είναι αξιοσημείωτο πάντως, ότι ο καθ. Humphreys παραθέτει τις αντιρρήσεις για τη δική του μέθοδο και προς τιμήν του δέχεται το βάσιμο των επιφυλάξεων προς αυτές. Μάλιστα, δε διστάζει να δικαιώσει τη δυσκολία που έχουν οι βιβλικοί ερμηνευτές έναντι της αποδοχής των αστρονομικών ανασυνθέσεων, καίτοι ο ίδιος προέρχεται από τις θετικές επιστήμες, αναγνωρίζοντας την απόσταση των γνωστικών πεδίων. Ωστόσο, εντοπίζει ταυτόχρονα τα λάθη στα οποία υποπίπτουν οι βιβλικοί ερευνητές λόγω άγνοιας των αστρονομικών δεδομένων.

Τα αποτελέσματα των ερευνών του είναι ιδιαίτερα σημαντικά, δεδομένης της σημασίας που διαθέτει ένα ημερολόγιο σε κάθε πολιτισμό, αλλά και στον προσδιορισμό των γεγονότων του παρελθόντος. Είναι όμως και συναρπαστικά, καθώς μέσα από τις σελίδες του βιβλίου παρελαύνουν πλήθος πληροφορίες για τα αρχαία ημερολόγια που εμπλέκονται στις βιβλικές διηγήσεις και ορισμένα παρουσιάζονται ενδελεχώς: το ιουδαϊκό, της κοινότητας του Κουμράν, της Αιγύπτου, της Βαβυλώνας, του Βορείου Βασιλείου, των Σαμαρειτών, το Ρωμαϊκό, το Μακεδονικό, ακόμη και αυτό των Ζηλωτών!

Εντέλει, τα συμπεράσματα στα οποία καταλήγει είναι σαφή: η Σταύρωση έγινε την Παρασκευή, 3 Απριλίου του 33 μ.Χ., ενώ ο Μυστικός Δείπνος έγινε δύο μέρες πριν, την Τετάρτη. Οι διαδρομές που ακολουθεί για τη συγκεκριμένη κατάληξη είναι ποικίλες και όλες συγκλίνουν στα ίδια αποτελέσματα. Προέρχονται από συνδυαστικές ερμηνείες βιβλικών και εξωβιβλικών πηγών, όπως της αποκαλυπτικής, της ραββινικής, της εσσαϊκής, της απόκρυφης και της πατερικής γραμματείας, και σε ένα φάσμα που εκτείνεται από τις αναφορές στον Παύλο μέχρι

τους Σιβυλλικούς χρησμούς. Πέρα από τη μελέτη των κειμένων, ο φιλομαθής αναγνώστης απολαμβάνει αναλύσεις σε διάφορα συναφή θέματα (καθένα από τα οποία υποστηρίζει την ορθότητα των επιχειρημάτων του συγγραφέα): την ετυμολογία των όρων, τις αναφορές στο κτίσιμο του Ναού των Ιεροσολύμων, τις μαρτυρίες για την Κοινότητα των Εσσαίων, τη δριμύτητα που έχουν οι αμμοθύελλες της περιοχής (που είναι ικανές να κρύψουν τον ήλιο), ή τη σημασία της τοπογραφίας των Ιεροσολύμων.

[Συνεχίζεται]